

Folk lidt eksceptionelt, og at det burde være ligesom i de andre Etater, hvor man er bleven staaende ved 25 Aars Alderen. I Folketinget har der været Tale om, at det skulde være 26 Aar, men jeg ved ikke, hvorfor der overhovedet skal gøres Forskel. Naar man ser hen til, at der ikke alene fordres Dygtighed som Kontormand, men ogsaa en særlig Faguddannelse, og at der ved Siden deraf stilles store Krav til Ærlighed og Paalidelighed — vi se jo ogsaa, at den højtærede Minister nu fordrer, at der skal stilles Kaution, hvad man i og for sig maa anse for rimeligt —, er den Lønning, der bydes, meget ringe; thi efter de foreslaaede Lønningssatser i § 6 vil en Kontorfunktionær efter 12 Aars Forløb kun have opnaaet en aarlig Gage af 1,000 Kr. For dette svimlende Beløb skal han saa stille Kaution, han skal garantere for Intrader paa maaske flere Hundrede Tusind Kr. Ja, man maa jo have stor Tillid til disse Menneskers Ærlighed og Paalidelighed — den er heldigvis stor i vor Embedsstand. Det maa være med Fremtiden for Øje, at Folk lade sig bevæge til at gaa denne Vej, efter at man i det private Liv, i vor Haandværksstand, Handelsstand og Industrien betydelig har forhøjet de Gager, der der bydes, er det mere end mærkværdigt, at man kan faa Folk til at gaa ind i Toldvæsenet med de Udsigter, der bydes dem der, hvor de begynde med en Løn af 200 Kr. for saa langsomt at stige til 400 Kr., 600 Kr. osv. Til at begynde med kan det endda gaa, fordi det er unge, ugifte Mennesker, der maa bringe et Offer for at komme ind i Stillingen. Men naar de efter at være blevne nogle og 30 Aar gamle kun have en saa lille Gage, som her er foreslaaet, synes jeg og flere med mig, at det er for ringe Livsvilkaar, der bydes dem. Og den Kaution, der skal stilles, faa de jo heller ikke for ingen Ting. Skulde de tegne den i en Kautionsforening, koster den jo Penge, og skulde de have private til det, forudsat at de ikke netop have formuende Slægtninge, maa de ogsaa betale derfor. Det havde derfor været rimeligt, om Toldtaten havde betalt det, der fordres, for at en saadan Kaution kan stilles; det er imidlertid ikke Tilfældet, og det betyder altsaa en Formindskelse af de paagældendes aarlige Indtægter. Det forekommer mig i det hele taget mindre demokratisk, om jeg maa bruge det Udtryk, at man ikke lønner Statens Embedsmænd saaledes, at de ikke alene kunne være nogenlunde sorgfrit stillede, men saaledes, at man kan paaregne, at de ville

ofre hele deres Tid og Dygtighed i Statens Tjeneste. Er en Mand gift i en Alder af nogle og tredive Aar, med en Gage af 1,000 Kr., er det klart, at han ved Siden af sit Arbejde i Toldvæsenets Tjeneste maa søge privat Erhverv, hvilket ikke kan siges at være heldigt. Jeg og flere med mig havde ønsket, at der havde været Tid til at sende Lovforslaget i et Udvalg for muligvis at søge Lønningerne for de ældre Aldersklasser noget forhøjede. Imidlertid ville vi af de Grunde, jeg har tilladt mig at fremføre, akkviescere ved, hvad der foreligger. Jeg tillader mig paa egne og Meningsfællers Vegne at anbefale det foreliggende Lovforslag til uforandret Vedtagelse i Haab om, at det ad Aare maa vise sig, at der enten kommer saa daarlige Tilgang til Toldtaten, at man bliver nødsaget til at forhøje Lønningerne, eller ogsaa, at man paa Rigsdagen bliver mere lydhør for de berettigede Lønningkrav, som fremkomme fra den Side.

Madsen-Mygdal: Jeg ønsker at gøre et Par Bemærkninger i Anledning af det foreliggende Lovforslag.

Som den højtærede Minister har anført, er der ved Lovene af 24. Marts 1899 og 24. April 1903 fremkommet ugunstige Avancementsforhold for Toldvæsenet. Det er klart, at naar der, som ved Loven af 1899, nedlægges en Del Toldsteder, og naar Krydstoldvæsenet ved Loven af 1903 fuldstændig ophæves, saa blive Forholdene vanskeligere med Hensyn til Avancement. Naar der saa samtidig i en Række af Aar er antaget en hel Del Elever, jeg er tilbøjelig til at sige flere, end der er Brug for — de ere jo ogsaa nødte til at gaa i en lang Aarrække, inden de kunne vente Ansættelse —, blive Forholdene endnu værre. Til Held for Administrationen og Lovgivningsmagten er det dog saaledes, at dette sidste Forhold have vi ikke særlig Skyld i, idet Eleverne ere antagne ad privat Vej. Dette ugunstige Forhold for Toldlevernes Vedkommende bliver betydelig forbedret ved nærværende Lov, og jeg paaskønner i høj Grad de Bestemmelser, som Ministeren har foreslaaet for at bedre Forholdet, og som det andet Ting er gaaet ind paa. Det forbedres ad to Veje, for det første derved, at der gives Adgang til stigende Lønninger ogsaa for Eleverne, og for det andet, hvad jeg i ganske særlig Grad lægger Vægt paa, at Administrationen vil forbeholde sig Indseende med, hvor mange der antages som Elever. Naar vi altsaa sammenlægge alt, hvad der her